

Rozhovor prezidenta republiky pro Press klub Frekvence 1

18.12.2022 - Miloš Zeman | Správa Pražského hradu

Je zlatá adventní neděle 18. prosince a ze zámku v Lánech vás na Frekvenci 1 zdraví Luboš Procházka a jsem rád, že v tento sváteční den přijal naše pozvání prezident republiky pan Miloš Zeman. Dobrý večer.

Dobrý večer. Já bych se divil, kdyby nás teď někdo poslouchal. Já jsem kvůli Vám sice odešel od televize, ale to neznamená, že odejdou i Vaši posluchači.

Já v to věřím, asi narážíte na fotbalové mistrovství světa. My se k tomu dostaneme, až dostaneme ten finální výsledek. Každopádně jen chci říci, že dnes nevysíláme z Masarykovy pracovny, ale z pokojů prezidenta Masaryka, protože v Masarykově pracovně byla část expozice v rámci Dnů otevřených dveří. A já jsem dostal od Vašich kolegů číslovku přes deset tisíc návštěvníků za oba adventní víkendy, tak gratuluji.

Já děkuji, ale gratulujte těm návštěvníkům, nikoliv mně.

Viděl jsem jich spousty, byli nadšeni z výkladu Vašich kolegů a z celé té expozice. Fotografie jsou na stránkách Frekvence 1.

Mimochodem udělalo mně velkou radost, že mnozí z nich mě pozdravovali a samozřejmě přáli hodně zdraví.

Každý z návštěvníků dostal Vaše poselství a pozdrav do nového roku. To chci jenom zdůraznit, že jste každého tímto potěšil. Dostávám se ale k dalšímu tématu, které se týká dneška. Dnes je to přesně jedenáct let, co odešel Václav Havel. Připomněl jste si jeho památku?

Tak já jsem díky šéfovi protokolu Vládovi Krulišovi poslal na jeho hrob kytičku, takže i tím jsem si tu památku připomněl.

V čem podle Vás Česku nejvíce schází?

Víte, já si myslím, že nejvíce schází v zahraniční oblasti. Když jsem jezdil po světě, tak prakticky každý politik vzpomínal na Václava Havla, on měl výraznou autoritu, výraznou prestiž, která se nedá dosáhnout pouhou funkcí. Když jsem přemýšlel o tom, čím to bylo, tak jsem ho třeba srovnával s Lechem Wałęsou, tam byla podobná situace. Oba dva se mohli stát symboly revoluce ve střední Evropě, ale při vši úctě k Lechovi Wałęsovi se tímto symbolem daleko spíše stal Václav Havel. A když jsem přemýšlel, proč, tak jsem si říkal, že na rozdíl od mého přítele Václava Klause, ale i na rozdíl ode mě, to byl člověk s jistou skromností, s jistou pokorou, a i tím na lidi působil.

Česko bohužel na čtvrtou adventní neděli zasáhla zpráva o odchodu pana herce Ladislava Trojana. Viděl jste třeba jeho Tři chlapy v chalupě?

Ale ano, mladého Potůčkáře společně s Lubomírem Lipským a Janem Skopečkem, ale to už je hodně

dávno.

Vy jste dnes dopoledne v rozhovoru pro televizi Prima řekl, že Vám lékaři vyndali ze žaludku po více jak roce výživovací sondu. Musel jste kvůli tomu do nemocnice?

Ne, to udělali ambulantně tady v Lánech.

A můžete teď jíst takřka vše, nebo máte nějaká omezení?

Tak zaprvé, já už předtím jsem mohl jíst prakticky vše. A teď jsem jenom dostal, a to bych nenazval omezením, tak zvaný výživný pudink. Ten už jsem jedl před svojí hospitalizací, nic moc, ale jíst se to dá.

Budete si moci tedy dát bramborový salát s rybou na Štědrý večer?

Samozřejmě, že ano.

A díky tomu, že už nemáte žaludeční sondu, jsem pochopil, budete moci cestovat letadlem. Pokud tedy lékaři neřekli jinak. Budete moci vyrazit například na rozlučkovou cestu do Izraele, případně na další místa?

Vy máte smůlu, pane redaktore, že dnes televize vysílala můj rozhovor, takže já se budu opakovat, ale velmi stručně. Pokud to bude možné, tak velmi rád na Slovensko 1. ledna, někdy v lednu nebo v únoru do Srbska na otevření Českého domu v Bělehradě, a když vláda bude souhlasit s přesunem ambasády, zatím tomu brání jenom pan Lipavský a všichni ostatní souhlasí, tak samozřejmě i do Izraele.

Vaše poslední zahraniční státní návštěva v roli prezidenta republiky tradičně povede na Slovensko. S paní prezidentkou se ovšem nesetkáte v Bratislavě, ale v Tatrách. Máte na ně ze svého života nějaké hezké vzpomínky?

Tak Vy se trochu mýlíte, já se teď s paní prezidentkou setkám v Bratislavě, potom přijala moje pozvání na obdobné setkání asi tak v polovině ledna tady, v Praze, a takový romanticko-nostalgický výlet do zimních Tater mě možná bude čekat v únoru. A pokud jde o vzpomínky na paní prezidentku Čaputovou, tak ty jsou velmi milé. Já ji teď polituji, že musí čelit pádu vlády, ale to se každému prezidentovi občas stane. Vzpomínám si i na to, jak mě navštívila v nemocnici, a samozřejmě naše paní Nerudová se o ní vyjádřila, že zatímco ona byla rektorkou školy se dvěma tisíci zaměstnanci, tak paní Čaputová jenom zabránila skládce. Takhle se samozřejmě dáma nechová.

Vy už jste zmínil prezidentské volby. Naprosto nejdiskutovanějším tématem posledních dnů a týdnů jsou právě volby, které nás čekají v lednu. A to téma hlavní z tohoto týdne jsou problémy s registrací některých kandidátů. Je podle Vás načase úprava volebního zákona o přímé volbě prezidenta?

Já se zase budu opakovat, v každém případě jedna změna by byla užitečná, a sice aby, ať už senátoři nebo poslanci mohli dát svůj podpis pouze jednomu jedinému kandidátovi.

Nejvyšší správní soud v týdnu vrátil do hry Karla Divíše, naopak vyškrtnul Denisu Rohanovou. Karel Diviš ve čtvrtečním Press klubu Frekvence 1 řekl, že je celá situace na rezignaci ministra vnitra. Je to moc silný výrok?

Tak je to jeho názor a já ho určitě nerozporuji.

Vy jste dnes na Primě řekl, že budete volit Andreje Babiše. Stihl jste mu to říct i osobně?

Já jsem mu to při našem nedávném posledním setkání naznačil.

Kdyby nepostoupil do druhého kola, věděl byste, komu dát hlas v kole druhém z těch tří silných kandidátů?

Počkal bych si na televizní diskuse, a podle toho bych se definitivně rozhodnul. Patrně bych volil menší zlo.

Mimochodem Vy jste dnes mluvil i o generálu Pavlovi. On vydal reakci v odpoledních hodinách, že není pravda, že nemá zkušenosti zahraniční a tak dále. Tak četl jste tu jeho reakci?

Ne, nečetl. Proč bych měl?

Rozumím, jen jsem se zmínil, že jsem to viděl v e-mailu Frekvence 1, když to rozesílali všem novinářům. Vnímáte, že kampaň před prezidentskými volbami teď velmi dělí českou společnost?

Ale pane redaktore, každá prezidentská volba v každé době dělí nejenom českou, ale jakoukoliv jinou společnost, francouzskou, americkou, prostě kteroukoliv.

Budete chtít tuto situaci, například ve Vánočním poselství, řešit a uklidnit ten národ?

Vánoční poselství prezidenta republiky bylo původně zaměřeno na hodnocení uplynulého roku. To bude i tentokrát, ale protože je to poslední poselství, tak bych se chtěl s diváky i posluchači rozloučit jakýmsi složením účtů. Bude to nepatrně delší než obvyklé Vánoční poselství, ale bude to poslední poselství.

Od zítřka pokračuje soud s Andrejem Babišem. Nový posudek podle deníku Právo píše - Babiš mladší má schizofrenii, s léky ji zvládá. Mluvil jste s Andrejem Babišem například minulý týden o tom procesu, povídali jste si, nebo jste se nezmínil?

Andrej Babiš se k tomu procesu vyjadřoval mnohokrát a nebyl důvod se tímto tématem zvlášť zabývat.

Andrej Babiš tento týden navštívil maďarské hranice se Srbskem, kde se sešel s paní prezidentkou Maďarska Katalin Novákovou a srbským prezidentem Vučićem. Mluvili tam o dvojnásobném počtu uprchlíků, který proudí směrem do Evropy. Neměl u takové návštěvy ale být třeba premiér Fiala?

Proboha, proč by měl? To znamená, že když někam jede Babiš, tak by ho měl doprovázet Fiala a dovedeno ad absurdum, tak když někam jede Fiala, tak by ho měl doprovázet Babiš? Vy si to představujete jako Hurvínek válku.

Dobře, mě to napadlo z pozice toho, že přece jenom by u toho mohl být český premiér, proto jsem se na to téma zmínil. Česko zažívá v posledních dnech masivní výpadek léků. Jedná se zejména o přípravky na snížení horečky či antibiotika pro děti. Ministerstvo

zdravotnictví situaci podle svých slov řeší, vyjednalo dodávku tří set tisíc balení Nurofenu. Do Vánoc by měla dorazit první část, zhruba třetina. Problém s nedostatkem sirupu je podle ministra zdravotnictví celoevropský. Řeší podle Vás Ministerstvo situaci rychle a efektivně?

Tak já jsem pana ministra Válka viděl v televizi, kde se dost trapně vymlouval na Státní úřad pro kontrolu léčiv, ale tento úřad je panu ministrovi podřízený, takže by se měl vymlouvat především sám na sebe. Kromě toho tvrdil nepravdu, to jest, že obdobné problémy mají všechny evropské země. A předchozí reportáž, teď už nevím, které televize, ukázala, že v řadě evropských zemích, zejména těch sousedních, je zásobování těmito léky naprosto bezproblémové.

Jen dodám, že v Česku je nyní spousta nemocných dětí, které plní nemocnice, takže před svátky to rozhodně není dobrá zpráva. To se asi shodneme.

Tak jistěže.

Bývalý ministr zahraničí Karel Schwarzenberg, se kterým jste se v létě viděl, počítá dle svých slov s rozpadem Ruska v důsledku války proti Ukrajině, a s pokračováním dekolonizačního procesu právě v Ruské federaci. Každá imperiální mocnost musí zažít svou velkou porážku, než se opět vrátí k normálnímu myšlení, řekl v rozhovoru s nedělníkem Rakouska Presse am Sonntag. Vnímáte to podobně?

Ani ne. Podívejte se, pokud jde o ten první bod, to znamená dekolonizaci, tak ta už v podstatě proběhla v souvislosti s rozpadem Sovětského svazu. Vy jistě víte, že Sovětský svaz měl něco, čemu se říkalo vnitřní kolonie. To byla především střední Asie, ale do jisté míry například i pobaltské státy. Takže to už skončilo a představa, že by se Ruská federace rozpadla, mně nepřipadá příliš pravděpodobná. Něco jiného je pokračující decentralizace, to znamená větší samostatnost jednotlivých regionů, ale třeba představa, že dálně východní region například vyhlásí samostatnost, mně připadá velmi nepravděpodobná. Jinak celkem souhlasím s tou poznámkou, že každé impérium zažívá otřesy po své porážce. Když jsme u Ruska, tak v jeho historii takovým otřesem byla rusko-japonská válka v roce 1905, kdy Rusko přistoupilo k demokratizaci, byť relativní vznikla Státní дума a tak dál. Čili nemohu vyloučit, že po případné porážce Ruska na Ukrajině k jakési obdobné demokratizaci dojde také.

Je podle Vás vůbec šance, aby v nejbližší době Rusko a Ukrajina zasedli k jednacímu stolu o případném míru?

Zaprvé, v nejbližší době asi ne, a zadruhé, pokud se bude jednat, tak bych čekal jakousi před etapu jednání mezi Spojenými státy a Ruskou federací, a teprve následně jednání mezi Ruskem a Ukrajinou.

Pojďme k tématu Ústavní soud. Jan Svatoň z brněnské právnické fakulty by byl podle předsedy Ústavního soudu Pavla Rychetského velmi kvalitním kandidátem na ústavního soudce. Rychetskému se naopak nechce věřit, že byste Vy před odchodem z funkce jmenoval nového šefa Ústavního soudu. Dnes jste na Primě řekl, že jste položil otázku třem vedoucím představitelům české justice, jestli prezident republiky má právo jmenovat předsedu Ústavního soudu k termínu, který přesahuje termín ukončení prezidentského volebního období. Všichni tři podle Vašich slov řekli ano. Jaký teď bude Váš postup tedy?

Já jsem na té Primě také řekl že zítra, v pondělí, dostanu ještě poslední právní expertizu. Jak říká zakladatel kybernetiky Norbert Wiener, aktivně žít znamená žít s přiměřenými informacemi, a já chci

samozřejmě aktivně žít. Nicméně zatím předpokládám, že se rozhodnu tak, že onoho předsedu Ústavního soudu jmenuji.

Vy jste v týdnu podepsal státní rozpočet na příští rok se schodkem 295 miliard korun, váhal jste s podpisem nebo vůbec?

Vy mluvíte tak nezřetelně, že Vás špatně slyším. Mluvte trochu víc nahlas.

Tak tedy, Vy jste v týdnu podepsal státní rozpočet na příští rok se schodkem 295 miliard korun, váhal jste s podpisem nebo vůbec?

Váhal jsem s podpisem, ale nakonec jsem ocenil, že ten deficit je alespoň o 80 miliard korun nižší, než byl deficit rozpočtu na tento rok.

Ministr financí Zbyněk Stanjura na to v České televizi řekl, na ta Vaše slova, že je zvláštní, že když jste podepisoval vyšší schodky, tak jste připomínky neměl, a že podle něj záleží ve Vašem případě na tom, kdo je u vlády. Chtěl byste na jeho slova reagovat?

Já jsem samozřejmě připomínky měl a uplatňoval jsem je ve stejném duchu, jako je uplatňuji teď. Vyčítal jsem Andreji Babišovi, že tam dal ten návrh na zrušení superhrubé mzdy, a dosáhl jsem alespoň toho, že Andrej Babiš mi slíbil, a bylo to také v důvodové zprávě, že toto zrušení bude platit pouze dva roky.

Česko i Slovensko si v těchto dnech připomínají třicet let od rozdělení federace a Vy byste se měl, alespoň jsem to četl v Blesku, 2. ledna zúčastnit společné večeře všech bývalých premiérů, kterou v Kramářově vile pořádá Petr Fiala. Je to pravda?

Ano, samozřejmě.

Jak si samotné Česko třicet let po rozdělení podle Vás stojí?

Já nechci kritizovat Slovensko. Až budu 1. ledna v Bratislavě, tak polituji paní prezidentku Čaputovou za to, že má problémy, jaké má s vládou. Nicméně pokud jde o obě země, tak i když jsem těžce nesl rozdělení Československa a myslím si, že minimálně mělo proběhnout cestou referenda, tak mě alespoň trochu utěšuje, že obě země jsou součástí Evropské unie. Takže jsme přátelé, nemáme mezi sebou žádné větší konflikty, Slovenská národní strana je daleko slabší, než byla v době dělení Československa, Mečiarova strana už prakticky neexistuje, a po této stránce je všechno v relativním, a pouze relativním pořádku.

Slovensko si, Vy už jste to zmínil, nadělilo k výročí pád vlády, když to řeknu v uvozovkách. Skončí to podle Vás předčasnými volbami?

Velmi pravděpodobně ano. Zdá se, že je pro to jak paní prezidentka Čaputová, tak například i pan Kollár a mnoho dalších politiků.

Posloucháte Prezidentský Press klub z Lán. Pokračujeme v rozhovoru a budu mluvit ještě víc nahlas, samozřejmě jsme v jiné místnosti než v Masarykově pracovně. Vy letos strávíte poslední Vánoce tady na lánském zámku a pak byste se měl začít stěhovat do Vašeho nového domu tady v obci. Podle kancléře Vratislava Mynáře měla stavební firma v tomto týdnu dodat všechny potřebné dokumenty ke kolaudaci na úřady. Tak dovolte, jestli se mohu zeptat, zda se tak stalo, zda je vše na dobré cestě?

Nestalo, ale předpokládáme, že to bude zřejmě v lednu příštího roku.

Kancelář Mynář také v rozhovoru pro Frekvenci 1 řekl, že po skončení ve Vaší funkci nechystáte vlastní kancelář či institut. Bude Vám někdo z Vašeho týmu nadále pomáhat řešit poštu, emaily, schůzky?

Kancelář samozřejmě chystám, protože se dá předpokládat, že jako u každého bývalého prezidenta se na mě lidé i organizace občas budou obracet, a někdo mně musí organizovat program. Z toho tedy vyplývá i potřeba kanceláře. A pokud jde o to, kdo bude mým spolupracovníkem nebo, chcete-li, asistentem v této kanceláři, to se ještě uvidí.

Deník Blesk včera řešil, jak to asi bude dál s nejvyššími státními vyznamenáními, jichž jste během prezidentské funkce nositelem. Po odchodu z Hradu o ně přijdete, Parlament to ale může změnit. Senát je ale podle Blesku proti tomu, abyste byl jejich nositelem dál. Četl jste tento článek, co tomu říkáte?

Já o tomto článku sice vím, ale, upřímně řečeno, jsem se jenom usmál. Nebudu teď ventilovat svůj názor, že Senát je naprosto zbytečná a někdy i škodlivá instituce. Já přece netrvám na tom, abych si tato vyznamenání ponechal, a na druhé straně dostal jsem při svých zahraničních cestách celou řadu vyznamenání, a nejvíce si vážím nejvyššího izraelského řádu, Řádu cti, který mně nedávno tady v Praze předal izraelský prezident Herzog. Dověděl jsem se, že jsem první zahraniční státník, který tento řád dostal. Po mně byl druhý Joe Biden nedávno. Takže ano, tohoto řádu si vážím. A pokud jde o mě, víte, že já sám jsem udělil Řád Bílého lva Václavu Klausovi, protože Senát, ona podivná instituce, by Václavu Klausovi tento řád nikdy nedal.

V Česku v lednu Institut digitální politiky představí projekt sociální terorismus a jak by s ním měl stát, případně státý Evropské unie bojovat. Mělo by Česko přijmout zákon, jak bojovat s kybersíkanou?

Samozřejmě, že ano, ale měli bychom trvale, a o tom jsem mluvil na velitelském shromáždění české armády, bojovat především s reálným terorismem, to znamená například s pozůstatky Islámského státu, které stále ještě působí. Ale nic proti boji s kybernetickým terorismem včetně kybersíkanou.

Dostáváme se k dotazům posluchačů a já pak kolegy poprosím, aby zhruba do pěti minut mi předali aktuální výsledek mistrovství světa. Vypadá to, že se stále ještě hraje nastavení, ale pak ho probereme v závěru rozhovoru. Tak tedy dotazy posluchačů. Dana z Tábora píše: „Pane prezidente, sledujete první kroky nového britského krále Karla III.? A co říkáte, jak monarchii v uvozovkách zatápí jeho syn Harry s manželkou Meghan v aktuálním dokumentu Netflixu? Dal byste své dceři za uši, kdyby takto mluvila o Vás a lidech na Hradě?“

Moje dcera je svobodný a samostatný člověk, ale to není tak podstatné. Rodina má, pane redaktore, drzet pohromadě, a to samozřejmě platí i o britské královské rodině. A jestliže pohromadě nedrží, tak to lze přičítat jistému pocitu zhrzenosti jak prince Harryho, tak jeho paní. Zhrzenost by se rozhodně neměla ventilovat tímto způsobem.

Jaroslav z Brna píše: „Pane prezidente, dobrý den, jak dlouho jste se rozhodoval, zda ještě ve své funkci vystavíte korunovační klenoty pro veřejnost? A jak vnímáte kritiku některých lidí, že jste tím chtěl vyfouknout možnost vystavit klenoty nové hlavě státu?“

Tak nebylo o čem se rozhodovat. Je tradice, že klenoty jsou vystavovány v lednu. No a já v lednu

ještě budu ve funkci. Na druhé straně ta otázka, omlouvám se tazateli, je poněkud naivní. Myslím tím otázka po tom takzvaném vyfouknutí, z toho prostého důvodu, že ten prezident bude prezidentem pět let, to znamená, může pětkrát vystavit korunovační klenoty. No a když mu bude štěstí přát, tak je může vystavovat i deset let.

Věra z Příbrami se ptá: „Dobrý den, asi jste četl či zaznamenal, že má paní Jiřina Bohdalová zdravotní potíže. Volal jste jí nebo se ji chystáte navštívit?“

Ale ano, my si s Jiřinkou občas telefonujeme, zrovna nedávno, stěžovala si na ty bolesti. Samozřejmě jsme dohodnutí, že se setkáme, a budu se na to těšit. Říkal jsem jí, že minule jsme na Hradě seděli pět hodin, nenechali jsme se nikým rušit, nikým otravovat, krásně jsme si popovídali. Takže jsme se dohodli, že až se Jiřinka uzdraví, protože teď nemá cenu, když má bolesti, abych ji otravoval, tak se sejdem znovu a znovu to bude těch pět hodin.

Mimochodem v souvislosti se známými osobnostmi ještě horká aktualita o převozu do nemocnice pana Trávníčka. Touto cestou ho zdravím, za Frekvenci 1 přejeme brzké uzdravení. Má nějaké dýchací potíže, takže zdravíme touto cestou a držíme palce.

I já panu princovi samozřejmě přeji brzké uzdravení.

Student Daniel Pečinka napsal: „Dobrý den, zajímalo by mě, jak si vysvětlujete, že se u nás v posledních letech utlumil socioekonomický konflikt levice - pravice a naopak se zvětšil ten hodnotový liberální - konzervativní. Děkuji za odpověď.“

To je velice zajímavá otázka a děkuji za ni. A velice moudrá otázka, protože něco podobného jsem si uvědomil i u své vlastní osoby. Já jsem se deklaroval jako levicový politik, tedy jako sociální demokrat, ale dnes bych se právě deklaroval jako levicový konzervativce. To znamená, že ty dvě osy, dvě distinkce, chcete-li, se vzájemně podmiňují a možná i protínají. Ano, tazatel má plnou pravdu, ta distinkce mezi progresivisty a konzervativci je stále silnější a silnější a nedá se ztotožnit s distinkcí mezi levicí a pravicí.

Daniel z Ostravy píše: „Pane prezidente, měl by europoslanec Tomáš Zdechovský rezignovat na funkci, když čelí podle listu The Guardian otázkám kvůli své cestě do Bahrajnu v souvislosti s tím, že je jedním ze spoluautorů návrhu rezoluce o tamním politickém vězni?“

Ale tak rezignace je příliš silná reakce. Pan Zdechovský často vystupuje v médiích, ale já jeho názory příliš nesleduji.

Martin se ptá: „Jak hodnotíte končící předsednictví Česka v Radě Evropské unie a bylo lepší než to Topolánkovo?“

No tak vidíte, přesně na tuto otázku jsem odpověděl opět dnes na televizi Prima, takže vládu jsem pochválil za úspěšné předsednictví a také jsem řekl, že Topolánkovo předsednictví ze známých důvodů bylo naopak neúspěšné.

Simona z Prahy píše: „Pane prezidente, dnes je party v Lucerně, Helena má vánoční koncert, nepřijdete?“ Myslím tím asi Helenu Vondráčkovou.

Tak já Helenku samozřejmě pozdravuji, přeji jí také vše nejlepší. Jinak, víte, s tím vozíkem já se obtížně umísťuji, tak na Hradě to ještě jde, ale kdybych přijel na její koncert, tak tam by ten vozík působil trochu nepatřičně. A na normálních lavicích mě tlačí zadek, bolí mě kostrč.

Dostáváme se k mistrovství světa ve fotbale. Pane prezidente, stále není u konce finále, Argentina vede nad Francií 3:2, je deset minut do konce. Takže ještě nemáme konec. Každopádně dá se v tuto chvíli říci, komu fandíte z těch dvou týmů?

No, jako Evropan a jako Čech byl měl samozřejmě fandit Francii, ale já fandím tomu, kdo hraje líp, a ta velká část, kterou jsem viděl, mě přesvědčila, že lépe hraje Argentina, a to bez ohledu na výsledek. To můžete počítat také na šance, nikoli pouze na góly. Já jsem třeba viděl i utkání Francie s Marokem, kde Maročani hráli velmi dobře, ale Francie byla výrazně lepší. Tentokrát mě naopak Francie překvapila, protože Argentinci hráli výborný fotbal. Musím se napít, promiňte.

Napijte se, není vůbec problém. My samozřejmě stále sledujeme to finále, uvidíme, jestli výsledek bude do závěru našeho rozhovoru.

Takže abych to dokončil, Argentinci hráli výborný fotbal a Francie byla tentokrát poněkud slabší.

Kolem mistrovství světa bylo pořádně živo, to jste zaregistroval. Mezinárodní fotbalová federace už na jeho začátku vyzvala účastníky, aby svou pozornost zaměřili na fotbal, a ne na protesty upozorňující na situaci v pořádající zemi. Představitelé FIFA nechtěli, aby byl fotbal zatahován do ideologických či politických bitev, to se ale úplně nepovedlo. Je to dobře?

Ale no tak v každé zemi jsou nějaké problémy, ale o mistrovství světa ve fotbale by měli reportovat sportovní novináři, zatímco političtí komentátoři by se k tomu měli vyjadřovat nezávisle na tom, zda v té či oné zemi zrovna probíhá nějaké mistrovství.

Já bych ještě připomenul nicméně jeden výrok, konkrétně výrok katarského fotbalového reprezentanta a ambasadora světového šampionátu Chálida Salmána, který v rozhovoru s německou ZDF označil homosexualitu za duševní poruchu a poznamenal, že návštěvníci musejí přijmout naše pravidla. To se asi prezidentovi České republiky, která je v tomto velmi demokratickou zemí, neposlouchá dobře.

No tak podívejte se, nebudu teď mluvit o tom, že homosexualita byla v některých evropských zemích ještě poměrně donedávna trestná, což pokládám za naprosto zbytečné. Já mám rád, pane redaktore, antiku a když čtete antickou literaturu, no tak zjistíte, že řada antických osobností byla bisexuální, nikoli nutně homosexuální, ale bisexuální, no a homosexuály byla řada výrazných osobností. To jistě víte, takže ani je nemusím vyjmenovávat. Jestli mně něco na homosexualitě vadí, tak jediné to, že přece jenom ten vztah stejnopohlavních párů nevede k naplnění základního principu rodiny, a to jsou děti. Za to samozřejmě homosexuálové nemohou, ale objektivně to tak je.

Na druhou stranu mají možnost adopce dětí, i to je příznivá zpráva.

Mají možnost a v každém případě bude lepší, když děti budou adoptovat, než aby děti byly v dětských domovech, případně v kojeneckých ústavech.

Samozřejmě, uvidíme, jak dopadne novela zákona o manželství a jak to bude probíhat dál. Já bych ještě jedno téma ke Kataru. Katar sice čelil kritice kvůli šampionátu, ale o jeho zkapalněný plyn je v Evropě a ve světě rvačka. Máte například od premiéra Fialy nějaké zprávy, že by Česko mohlo mít zkapalněný plyn z Kataru?

Jsem informován, že například při návštěvě u premiéra Fialy mu katarský princ, ne princ ale emír, promiňte, nabídl dva tankery se zkapalněným plynem zdarma. Přesněji řečeno ne ty tankery jako

lodě, ale ten plyn, který převážely. Jestli to Petr Fiala přijal nebo nepřijal, to nevím.

Mimochodem fotbalové mistrovství světa, jestli se dobře dívám, 3:3 a zbývají tři minuty do konce toho prodloužení, takže je to velmi dramatické. Zatím tedy 3:3, je pořád srovnáno.

Takže teď se vyrovnalo.

Ano, je to dramatické, uvidíme, jestli se k tomu dostaneme do závěru rozhovoru. Dostávám se k tématu Vánoce. Co si přejete od Ježíška?

Knížky, zejména knihy historické, protože mě zajímají zejména moderní dějiny, no ale i ve starověku a středověku se člověk leckde poučí.

Přijede početná rodina?

Ne početná. Samozřejmě můj syn, který je lékařem, toho času v Brně, dcera, manželka a tchýně, které říkáme babička, a nesmím zapomenout na psa Darcyho, retrívra, kterého také počítáme do rodiny.

Sledujete o Vánocích pohádky, nebo spíše čtete knihy?

Já už jsem trochu dospělejší, takže na pohádky se nedívám.

Pane prezidente, jsme v závěru rozhovoru. Já chci jenom říci, že se uslyšíme ještě 7. ledna při bilančním Press klubu Frekvence 1 a následně při natáčení podcastu pro Frekvenci 1, protože do vysílání se asi nevejde úplně vše. Tak tedy touto cestou zvu posluchače na start roku, kdy se rozeběhne de facto nová etapa pro Českou republiku, neb budeme před prezidentskými volbami. Přeji Vám k Vánocům, Vám i Vaší rodině, pevné zdraví, hodně štěstí a budu se těšit na slyšenou.

Vidím, že jsem správně předpověděl, že vedle Vánočního poselství budu skládat účty i na Frekvenci 1, ale udělám to rád. Vy jste byli, pane redaktore, vlastně první rozhlasová stanice, která mě ještě v posteli odchytila po mé hospitalizaci, a vlastně byli jste první, kdo přinesli zprávu, že ještě žiju.

To je pravda, bylo to vloni v listopadu a jsem rád, že žijete, že české zdravotnictví umí zázraky. Mnoho lidí možná teď u přijímačů říká, proč to vyslovuje, ale to, že skutečně vypadáte velmi dobře, mohu potvrdit tady přes mikrofon Frekvence 1. Budu se těšit tedy v lednu na slyšenou a užijte si Vánoce.

Ještě jednou všechno nejlepší jak do nového roku, tak bohaté Vánoce.

Tolik prezident České republiky Miloš Zeman živě ze zámku v Lánech.

<https://www.hrad.cz/cs/prezident-cr/soucasny-prezident-cr/vybrane-projevy-a-rozhovory/rozhovor-prezidenta-republiky-pro-press-klub-frekvence-1-16771>